

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra JESU CHRISTI GIENTAGNE LIV I DEN AARLIGE NATUR

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 198. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633870777488/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

SIMON PEDER.

Milde Morgenvinde, linde,
Kjole heden Sommerluft,
Kruse Havets Vande, blande
Sig med Lundens Blomster-Duft.

Lillien op sig lukker, bukker
Under Sommerfuglens Vægt.
Rundt, i muntre Klynger, synger
Hele Skovens Fuglesægt.

Morgenpurpurkuglen, Fuglen,
Langsom hiin og hiin med lil.
Lover over Havets Vover
Gud med Sang og Rosensmil.

Medens Lærken synger, gynger
Baaden i det stille Vand.
Ved sin Angel rolig, trolig
Sider ungen Fiskermand.

Men, som han fornøjet Øiet
Kaster hen paa Sol og Jord,
Synes ham hans Øre høre
Som et sammenblandet Chor;

Hvori Blomstervrimlen, Himlen,
Bølgen, Fuglen høit paa Qvist,
Og den Duft, som viger, siger
Hvad han aldrig før har vidst.

Alt eet Sprog kun maler, taler
Selv det hemmelige Sprog.

Øiet rundt sig vender, brænder
I Naturens store Bog.

Og mens Blikket stirrer, dirrer
Bogens Træk i sølsom Dands;
Og hvorhen han skuer, luer
Nu en venlig Blomsterglands.

Først en Flok af blide, hvide
Lillier stande fiern og nær;
Tvende smaae Kierminder finder
Øiet i det hvide Skier.

Og ved dem to søde, røde
Roser, klædt i Jomfrue-Pragt,
Gyldne smaae Aurikler vikler
Sig i den foreente Pagt.

Og af Tulipaner bærer
Sig en broget Sværm sin Gang.
Medens Skyggen lindrer, tindrer
Solen, lyder Fuglesang.

Og, for Peders Øie, føie
Lillier sig til Lillie blid;
Og mens Blomsten viger, stiger
Frem en *Yngling*, lilliehvid.

Og de blaae Kierminder svinder
I hans Øine himmelblaae;
Kindens Rosenbuer luer
Der, hvor nys han Roser saae.

Og de smaae Aurikler vikler
Sig i gyldne Lokker grant.